

Tartalomjegyzék

Szerkesztői előszó

Beszámoló az ÖBK 2018. évi tevékenységről:

taglétszámunk

anyagi helyzetünk

programjainkról:

összejöveteleink

kirándulásaink

egyéb tevékenységeink

Igazgatói tájékoztató a 2017/18. tanévről

Tudósítások érettségi találkozóról

Terveink a 2019. évre

Hagyományos összejöveteleink

**Veszprémben minden hónap első hétfőjén 16 órakor a Lovassy László Gimnáziumban
január, július és augusztus kivételével**

**Budapesten Lázár Péterné Lechner Ágnes a veszprémi csoporttal kapcsolatot tartó
öregdiák társunk. Elérhetősége:06/1/325 85 09**

**Aktuális programjainkról tájékozódhat a Lovassy László Gimnázium
honlapján:www.lovassy.hu**

Baráti körünk támogatását köszönettel fogadjuk a 11748007-20043544-es számlaszámon

SZERKESZTŐI ELŐSZÓ

Kedves Öregdiák Barátunk, kedves Olvasó!

Hagyományosan minden évben megjelenő füzetünkkel nemcsak az a célunk, hogy számbavegyük egyesületünk életének eseményeit, hanem az is, hogy tájékoztassuk tevékenységünkről azon öregdiák tagtársainkat, akik koruk, élethelyzetük, egészségi állapotuk miatt nem tudnak aktívan részt venni Öregdiák Baráti Körünk életében.

Köszönjük nekik, hogy a fizikai kapcsolat hiánya ellenére is fontosnak érzik az egykori iskolájukkal való kapcsolattartást, hogy figyelemmel kívánják kísérni az ott történeteket. Köszönjük, hogy egyesületi tagságuk évenkénti megújításával támogatják hagyományőrző, lovassys identitást erősíteni kívánó tevékenységünket.

Köszönet és hála az élet törvényei szerint egyre fogyatkozó számú volt piarista öregdiáknak az 1986-os alapításért és a csaknem harminc évért. Közülük a legidősebbek hetven év elmúltával is hűségesen őrzik, ápolják az egykori Piarista Gimnázium emlékét. Hálás utódokként minden évben legalább egy rendezvényünket az ő emléküknak szenteljük.

Köszönet a Lovassy László Gimnázium igazgatóságának és tantestületének, hogy évtizedek óta országosan is elismert magas színvonalú oktató- és nevelőmunkával szolgálják nemzetünk szellemi gyarapodását. A különböző szempontok alapján összeállított rangsorok előkelő, általában első tíz helyezésére minden egykori és mai lovassys diák büszke. Ám ennél is fontosabb, hogy a mostaniak szeretnek ide-, a régiek pedig visszajárni. Az élet különböző területein ismert és elismert intézmény- és cégvezetők életszemléletük fundamentumaként gondolnak középiskolás éveikre, élményeikre, olvashatjuk-hallhatjuk nyilatkozataikban.

Ezt közvetlenül is megtapasztalhatjuk, hiszen évek óta vendégségbe járunk hozzájuk, ill. vendégségbe hívjuk őket mint első hétfői összejövetelünk valamelyikének előadóját. Ezen személyes találkozásokról idei Tájékoztatónkban részletesebben is beszámolunk.

Az összetartozás megható, felemelő érzésével búcsúztunk az elmúlt év őszén a kilencven évesen elhunyt Knoll Jánostól, aki iskolánk életének meghatározó tanáráként, igazgatójaként nagyon sokat tett azért, hogy a Lovassy László Gimnázium az ország egyik legnevesebb, legeredményesebb intézményévé vált. Szeptemberi összejövetelünkön rá emlékeztünk. Temetésén elhangzott nekrológját füzetünkben olvashatják a tevékenységi körünk gazdagodásáról szóló beszámoló, ismertetések mellett.

Abban a reményben, hogy baráti körünk tevékenysége felkeltette a kedves olvasók érdeklődését, szeretettel várjuk hozzánk csatlakozni kívánó öregdiák társainkat a Tájékoztatónkban jelzett 2019. évi programjainkra.

a szerkesztő

BESZÁMOLÓ AZ ÖBK 2018. ÉVI TEVÉKENYSÉGÉRŐL

Taglétszámunk öröndetes módon ebben az évben is gyarapodott annak ellenére annak ellenére, hogy idős tagtársaink közül néhányat elvesztettünk.

Aktív tagjaink sorából fájó módon hiányzik Tenk Dezsőné Jelinkó Mária, a nyolcvan feletti, piarista korosztályból a pestiek közül Bózsöny Ferenc, a Magyar Rádió talán legércesebb hangja, Kenessey István, ill. a veszprémiek közül Komáromi István. Ám valószínű, hogy nem mindenkinek a halálhíre jut el hozzánk.

2018-ban csatlakozott hozzánk Leitoldné Bittmann Magda és Müller István /1958/, Vajdáné Hargitai Ildikó, Szurominé Lukács Angyal, /1961/, Horváthné Molnár Teréz /1965/, Ellmanné Kovács Margit, Szilassyné Steierlein Rózsa, Szemesné Rajnai Ilona, Bálintné Soltész Márta /1967/, Vörös Zsuzsanna /1971/, Molnár Lajos tanár úr. Pártoló tagjaink száma is gyarapodott, dr. Palágyi Szilvia, Rohonyiné Nagy Éva és Lechnerné Kovács Ildikó lépett be egyesületünkbe.

A létszám növekedése mögött a jubiláns érettségi találkozók elhangzó meghívás, vendégségbe érkező híres öregdiákjaink programjaira az osztálytársak mozgósítása, ill. tartalmas kirándulásaink, programjaink jó híre áll.

A tagdíjat fizetők létszáma 90-100 fő, tagságunk kb. 50 %-a aktív.

Anyagi helyzetünk, költségvetésünk stabil. Ez az átlagosan 3000 Ft/fő tagdíjfizetésnek, dr. Strenner Zoltán önkormányzati képviselő, Száz Kálmán és Hessz Jenő külföldön élő egykori piarista diákok támogatásának, valamint a jubiláns érettségi találkozók nyomán érkező adományoknak köszönhető. Anyaiskolánk támogatásával jelenik meg éves Tájékoztatónk, ez is komoly segítség számunkra. Köszönet érte mindenkinek, akit illet.

Összejöveteleinket

minden hónap első hétfőjén tartottuk január, július és szeptember kihagyásával.

2018-ban öregdiák előadóink voltak Tóth János /1973/IV.C/ és Csomay Zsófia /1958/IV.A/ vendégként, illetve baráti körünkben dr. Csiszár Miklós 1961/IV/B/. Az 1945-ben érettségizett Pesovár Ernő piarista öregdiákról Gráfik Imre előadását hallgathattuk meg Farkas Béla/1962/IV.B/ szervezésében, valamint Porga Gyula veszprémi polgármester visszatérő vendégként Veszprém életének legfontosabb aktualitásairól tájékoztatott minket.

Az alábbiakban öregdiák társaink idézik fel első hétfős összejöveteleink tartalmát.

Beszélgetés Tóth János Liszt-díjas operaénekesrel /Fábián Péter 1973/IV.C/

Amikor a 2018. év programját terveztük - ismerve sokoldalú tevékenységét és színes egyéniségét - javasoltam, hívjuk meg osztálytársamat, Tóth Jánost, az Állami Operaház művésznagydíjas magánénekesét.

Jancsi örömmel jött, április 9-i összejövetelünkön én beszélgethettem vele.

A program nyitányaként Bellini „Alvájárójá”-ból Rodolfo kavatínáját énekelte el. Azért ezt a dalt választotta, mert arról szól, hogy a gróf, mikor visszatér a szülőföldre, elgondolkodik a régmúltról.

Elsőként pályája kezdetéről beszélgettünk. Már gyermekkorában is folytatott zenei tanulmányokat, hegedülni tanult. Ennek ellenére a középiskola előtt, sőt a gimnázium első éveiben még állatorvos szeretett volna lenni, ezért is tanulta a latin nyelvet.

Már a gimnáziumi évek alatt is énekelt a Zámbó István által vezetett Veszprémi Vegyes Karban, eleinte a bariton, majd a később a mélyebb hangfekvésű szólamban. Az érettségi után Pestre került, ahol a szintén Zámbó István karnagy által vezetett Honvéd kórusban énekelt. Innen már egyenes út vezetett a Zeneakadémiára. Eleinte úgy tűnt, hogy Szegeden fogja énekesi pályáját kezdeni, de mégis a Magyar Állami Operaház tagja lett. Színpadi szerepei során sok esetben kellett intrikusokat, gonoszokat, egyszóval „rossz embereket”

alakítania, köszönhetően annak, hogy az operaszerzők előszeretettel írták műveikben a bariton és a basszus hangszínekre ezeket a szerepeket. Talán legsikeresebb alakítása is ennek köszönhető, a Thomas Mann művére írt operában a varázsló Cipolla szerepe. Szintén negatív, velejéig rossz embert alakított Verdi Otellójában Jágót, illetve Puccini Toscájában Scarpiát. Ezekből az alakításaiból egy-egy részletet is megnézhattunk a beszélgetés közben. A továbbiakban arról ejtettünk néhány szót, hogy milyen ma az operajátszás. Jancsi szerint túlzásokba nem szabad esni, de színesebbé, érdekessé lehet tenni egy-egy előadást, rendezést. Ennek alátámasztása például a fent említett videó bejátszás, ahol egy kolozsvári templomban felvett filmben fekete szemüveges testőrök kíséretében látható Scarpia rendőrfőnök. Elmondta, hogy igyekszik a színpadon a szerepet megformálni, nem csak elénekelni. Ennek köszönhető, hogy a Békés András által rendezett Sevillai borbély előadásban Basilio szerepében a próbákon mozgásban, viselkedésben új megoldásokat alkalmazott, melyek elnyerték a rendező tetszését. Mások is felfigyeltek ebbéli tehetségére, így elindult rendezői pályája itthon és külföldön is. Első rendezése az Erkel Színházban Flotow Mártája volt. Rendezésében a zenekar felkerült a színpadra, a karmester tevékeny részesévé vált az előadásnak, ha kellett, a szereplők kabátját le-, illetve felsegítette. Könnyed, vidám előadást láthatott a közönség. A továbbiakban tehát nem csak énekesként lett ismert, hanem rendezőként is, pl. a Cigánybáró, a Sevillai borbély.

A beszélgetés folytatása, vagyis új téma kezdete előtt meghallgathattuk a „La Mancha lovagja” című musical egy részletét.

Mikor ötvenévesek lettünk, az érettségi találkozó meglepetése volt, hogy Jancsi elmesélte, megvalósította régi álmát, és vásárolt egy lovat, Napsugarat. Rövid időn belül a vásárolt kanca meglepte gazdáját egy kis csikóval, Báróval. A két ló arra inspirálta a Liszt díjas operaénekest, hogy másoddiplomát szerezzen a Testnevelési Egyetem „Lovas kultúra” szakán. Az egyik vizsgáján készült felvételen, illetve egy másik bejátszáson keresztül bepillantást nyerhettünk a lóidomítás, betanítás néhány fortélyába is. Az egyetemen 2012-ben végzett, diplomadolgozata címe: „A ló és a zene”. A hobbiját és a hivatását ötvözve, a lehetőséget kihasználva gyakran fellép lovaival rendezvényeken, mikor díjlovaglást hajt végre, s közben énekével szórakoztatja a közönséget. Az interneten is elérhető a „Lóra magyar! Lóra!” című videó. Ezen Arany János Jancsi által megzenésített versét énekli Báró hátán. Ezen kívül is több Arany-verset, balladát zenésített meg. Irodalmi esteken lányával, Ritával és barátaival többször fellép.

Beszélgetésünk vége felé idősebb Tóth Jánosról, édesapjáról ejtettünk pár szót, aki a herendi porcelángyár művésze volt. Őt, a tisztelet megtartása mellett csak Öregként emlegették a kollégái. Sokoldalú volt az édesapa is. Születésének századik évfordulóján a gyár egy kiállítással emlékezett meg róla, ahol leghíresebb porcelán alkotásai mellett a hegedűje és fiáról készített festménye is látható volt. A megnyitón elhangzott, hogy ő is szerepelt alkalmi színelőadásokban, illetve díszleteket tervezett, és készített az előadásokhoz.

A székely rokonság révén (családlátogatás Erdélyben) került el Jancsi édesapja szülőhelyére. Elmesélte, hogy épp a „székelyvágta” idején volt egy erdélyi településen. Ez egy hagyományos, kemény, lovas erőpróba fiatal legényeknek felidézve a székelyek határőrző múltját. Amikor megismerték mint énekest, felkérték a Bánk bán leghíresebb áriájának előadására. Igaz, nem az Ő hangnemében íródott a dal, de elénekelte. A rendezvény résztvevői könnyes szemmel, állva hallgatták végig a Hazám, hazám, te mindenem áriát, aztán Tiszteletbeli székelynek választották. Így gyakran jár Erdélybe, saját megfogalmazásában: igyekszik új ismereteket, új kultúrát plántálni az ottani fiatalokba.

Utolsó kérdésem az volt, mit csinál mostanában Tóth János Liszt-díjas operaénekes mellett, hogy nyugdíjas. Elmondta, hogy rendez, játszik az ország több városában, így például Pécsen, Pest környékén, nyáron a Karmester című előadást rendezi, és játssza a címszerepet, vagyis egy zenekar élén dirigál és énekel a forgatókönyv szerint. Tanítással is foglalkozik, a Rádió énekkarában is tanít, és természetesen foglalkozik a lovaival.

Végezetül, kérésemre, egy székely ima elénekelésével búcsúzott.

A program folytatásába kisebb csoportokban folytatódott a beszélgetés, anekdotázás, Jancsi könnyed humorával fűszerezve, az előadások háttérével, kulisszatitkaival. Sok osztálytársunk is eljött a baráti kör összejövetelére, rögtönzött osztálytalálkozó is zajlott az ének teremben.

Rendezvényünk nem lett volna kerek a technika (bejátszások, zenei alapok) segítségével nélkül, amiért külön köszönet Pálffy Zoltánnak, a gimnázium igazgató-helyettesének.

Csiszár Miklós *A dr. Óvári Ferenc utca kialakítása* című előadását májusi összejövetelünkön tartotta 2018. május 7-én.

A több mint félszáz képet bemutató előadás Veszprém város 1856-os várostérképével kezdődött, ahol jól lehetett látni, hogy a belvárosban nem volt kocsival is járható összeköttetés a mai Szabadság tér és a mai Iskola (akkor Úri) utca között, ahol 1860-tól a Ranolder János püspök építtette impozáns épületegyüttes, az Angolkisasszonyok iskolája, zárdája és temploma áll. A XIX. század utolsó harmadában kezdődött meg az a nagyobb városrendezési-városfejlesztési munka, ami érintette a város kertjei megnevezésű és a Belső Püspökkertet is magában foglaló városrészt. Jelentősen gyorsította a terület fejlesztését az a tény, hogy 1886-ban Veszprém városa megvette Városháza céljára a Kapuváry-házat a Hunkár-családtól a hozzá tartozó kertekkel (a mai színházzal szemben lévő terület).

A városfejlesztés ezen korszaka három polgármester működési idejére esett. Fényképes bemutatásuk az alábbiakban olvasható.

Kováts (Kovács) Imre (Veszprém, 1829. nov. 2. - Veszprém, 1907. máj. 20.) Takácmester, 1848-ban nemzetőr, majd honvéd tűzmester. Közéleti személyiség, 1869-től a város tanácsosa, 1883-tól 1899-es nyugállományba vonulásáig, Veszprém város polgármestere.

Nevéhez fűződik többek között a polgári és felsőkereskedelmi iskola felépítése, az új Városháza megvétele, új közbúvárépítési, a Szabadi úti kaszárnya, a városi szegényház, a Jutas–Veszprém szárnyvasút átadása, a belváros gázlámpás (120) közvilágítása, vízmű építése és vezetékes vízellátás, az állami anyakönyvezés bevezetése, gyámügyek rendezése stb. Kovács Imre a Felsővárosi, ma Dózsavárosi temetőben nyugszik.

Dr. Szeglethy György (Devecser, 1854. ápr. 20. – Veszprém, 1910. máj. 19.) Jogi végzettségű, 1899-től haláláig Veszprém polgármestere. Hivatali ideje alatt készült el a Veszprém belső állomás–Alsóörs vasútvonal, a főposta 1901, Erzsébet királyné szobor felállítása 1901, csatornázási tervek elkészítése 1901, sebészeti pavilon 1904, gyermekmenhely 1904, áttérés az utcánkénti házszámzásra 1907, felépül a színház 1908, szennyvízkezelő telep tervezése 1909, áttérés az acetilén gáz világításról villanyvilágításra, állami óvodákat építettek, utcarendezések, aszfaltburkolások, a piac rendezése stb. Felépült a Károly-templom és a Püspöki Jóságkormányzóság épülete. Az Alsóvárosi temetőből áthelyezett sírja a Vámosi úti temetőben van.

Dr. Komjáthy László (Veszprém, 1876. szept. 2. – Veszprém, 1930. aug. 30.) Ügyvéd, 1905-től városi rendőrkapitány, 1911-től 1929 karácsonyáig tölti be a város polgármestere tisztét. A legnehezebb, világháborús időkben szolgálta Veszprémet. Nevéhez fűződik a tűzoltó laktanya építése 1911, az Iparostanonc iskola 1912, bérházak építése 1913, a vármegyei múzeum építésének indítása és 1925. évi átadása. Megindul a nappali áramszolgáltatás, a városé lesz a színház és Korona szálló, a villanytelepet is átveszi a város. 1915–16. év fordulóján átadják rendeltetésének az új Városházát. Dr. Komjáthy László az Alsóvárosi temetőben nyugszik. Családi kriptája a Mártírok útját és az Erzsébet ligetet összekötő gyalogút ligeti kapuja mellett található. A leghosszabb ideig városvezetőként dolgozott Komjáthy László nevét 2014. szeptember 11-én vette fel a Városháza 206-os tanácssterme (a korszakról és munkásságáról könyv jelent meg ugyanakkor).

A későbbi Óvári utca kialakítása a „Postapalota” 1901. évi felépítésével kezdődött. Az utcát a Belső Püspökkert és a város kertjei terület határán alakították ki. Óvárinak képviselőként, városatyaként jelentős szerepe volt Veszprém mai városképének kialakításában is. 1909 novemberében már Óvári nevét viselte az utcává kialakított közterület.

Dr. Óvári Ferenc (Veszprém, 1858. máj. 3. – Veszprém, 1938. márc. 11.) Jogi vizsgát tett 1882-ben Budapesten, ügyvédi irodát nyitott Veszprémben 1884-ben. Országgyűlési képviselő: 1892, 1896, 1901, 1903, 1910. a felsőház tagja 1927. Megalapította a Balatoni Szövetséget, 1898-tól tevékenyen szorgalmazta az észak-balatoni vasút megépítését, közreműködött a Veszprém – Alsóörs közötti vasútvonal kiépítésében. Megszervezte a veszprémi színház építését. A Magyar Országos Tűzoltó Egyesület alelnöke volt évtizedekig. Számos közhasznú egyesületnek vezető tisztségviselője. Életében utcát neveztek el róla Veszprémben és számos Balaton-parti településen is. 1909. január 9-én Veszprém díszpolgára lett. A Tűztorony lábánál lévő Pantheonban emléktábla őrzi nevét. Az Alsóvárosi temető családi kriptájában nyugszik.

Városi beruházásban 1901 végére elkészült a postának, a rendőrségnek, a tiszti főorvosnak és a városi tűzoltóságnak is helyet adó épület. Az emeleten lakásokat alakítottak ki, ahová dr. Szeglethy György polgármester, dr. Vadnay Szilárd főorvos és Ambrus Elek postafőnök költöztek be. A főposta épületében rendezték be Veszprém város telefonközpontját is. A Postapalotát és környezetét bemutató képsorozaton jól láthatók az épület tetején az egyes állomásokhoz futó telefonhuzalok végpontjai. A 120 acetilén gázlámpa egyike világítja meg az

épület környékét a XX. század első éveiben. Jobbra lefelé kezdődik a Toborzó (előbb Szegfű) utca.

A kialakuló utca újabb épületét, a Medgyaszay István tervezte színházat, korának első veszprémi vasbeton épületét 1908 szeptemberében adták át a nagyközönségnek. Létrehozásában kiemelt szerepet játszott Óvári a Színházpártoló Egyesület létrehozásával. Az épületet bemutató ikonográfiai összeállítás az épület külső részei (Óvári utcai főhomlokzat, Püspökkert felől a teljes épületegyüttes, a zsinórpadról, a színházi terasz stb.) mellett a korabeli belső tereket (a színház latin páholyai, a nézőtér még vízszintes) is mutatják. A színház és a Korona szálló épületegyüttes érdekessége, hogy az építetők előrelátásának köszönhetően a színházterem, a Korona éttermei és a közöttük ékelt Nemzeti kaszinó nagyterme egy szinten és egymásba átjárhatóan épültek (jól érzékelhető ez egy 1935–40 között készült felvételen: a színház, a Korona szálló és közöttük a Nemzeti kaszinó épülete). A Korona szálló bejárata mellett a falon ma is ott van az 1913. március 15-én felavatott Csikász-féle Petőfi emléktábla.

Az 1911-ben átadott tűzoltó laktanya az Óvári és a Szeglethy utca sarkán állt. Tervezője Takács János építészmérnök, a kivitelező Kész Ferenc. Az építés kezdése 1911 márciusa, átadás 1911 novemberében. Közvetlen telefonkapcsolatát a Tűztoronnyal Óvári Ferenc saját költségén építtette ki. Ma helyén a Belvárosi üzletház van. Az 1931 előtt, a színház páholy szintjéről készült fényképen jobbra lent az 1911-ben átadott (szecessziós jegyeket viselő) tűzoltó laktanya (majd mentőállomás is) épülete, balra a városi zeneiskola, tovább az 1911. december 20-ától az elhunyt polgármesterről elnevezett – addig névtelen – Szeglethy utcában pedig baloldalt az irgalmas nővérek akkor még földszintes iskolaépülete.

Felépült 1912-re a magyar szecessziós stílusú városi tanonciskola, tervezője Schoditsch Lajos budapesti építész. Kivitelezők Adorján Mór és Takács János cége. Az építésről hozott városi döntés: 1910 szept. 5. Kezdet 1911 tavasza. Átadás 1912 nyara. Az épületben volt az Országos tanügyi kiállítás 1912. aug. 25–28 között. A kiállítás egy részletét fénykép is megőrizte! Az új iskolaépületben szeptember 22-én megkezdődött a tanítás.

1913-ban épült fel a Veszprémi Takarékpénztár kétemeletes bérpalotája. Tervezője és az építés kivitelezője a veszprémi Csomay Kálmán. Néhány év múlva elkészült a püspökkerti oldalt lezáró balusztrád a lámpaoszloppal és a járda. Az eredetileg lakóépület a második világháború után többféle funkciót is betöltött. Ide költözött a Jókai utcából az OTI utódja, az SZTK. Évtizedekig volt itt a megyei rendelőintézet.

Az ikonográfiai összeállítás egyik fotóján a színház (először városi színház, majd nemzeti színház, 1926-tól a mai nevén, Petőfi Színházként ismert) és a Korona épülettömbje mögött az Óvári utca többi épülete: a Főposta, a Takarékpénztár bérpalotája és a városi tanonciskola tetőzete látszik.

Az 1866-ban megvásárolt Kapuváry-ház teljes átalakítására csak a XX. században került sor. A Hunkár-családtól megvásárolt ház emeletén házi kápolna is volt. A földszinten, akárcsak a tér, illetve a vár felé vezető közterületek szinte valamennyi épületénél, üzleteket alakítottak ki. Először a hozzáépült Kovács-féle ház kisajátítására és bontására kerül sor, hogy megnyílhasson az új utca. Az átépítés előtt barokk elemekkel is rendelkező manzárd tetős copf stílusú épület eredetileg zöld színű volt. A tetőhöz csatlakozó attikaszzerű felépítményben látható Kapuváry Antal felsőörsi kanonok családi címere. A kőkeretes kapu feletti erkélyt öt konzol tartja. Az egyik bemutatott kép közepén látható fal a Kapuváry-háznak a Kovács-féle házhoz simuló tűzfala. A tűzfalból az átépítés során a Városháza Óvári utcai homlokzata lett. A

terveket Erdős Béla MÁV osztálymérnök készítette, az épület teljes egészét 1915-ben adták át. Veszprém város 1906-ban elfogadott és jóváhagyott városcímerét az Óvári utcai homlokzaton helyezték el (a fénykép a 2000. évi felújítás után készült).

Az 1926-os várostérkép részlete szerint az utca majdnem teljesen beépült, egyetlen üres telek látható csak rajta. Ugyanezt mutatja két fényképfelvétel is: egyik a Vár nyugati faláról szemlélve a területet, a másik a Kálvária-dombról készült.

A Hungária mozi épületével beépült az Óvári Ferenc utca utolsó üres telke is. Az egykori mozi épületét Márföldy Aladár, Veszprém akkori főmérnöke tervezte. Az építkezés kivitelezője Csomay Kálmán építőmester volt, a munkák döntő részét pedig veszprémi iparosok végezték. A terem 550 nézőnek biztosított ülőhelyet. A filmszínházat 1930 novemberében adták át a nagyközönségnek, ahol megjelent a város vezetése is, élén az új polgármesterrel, dr. Berky Miklóssal. Az épületet a Séd filmszínház megnyitásakor, 1981-ben zárták be véglegesen. Az 1930-as évek közepén készült felvételen a teljesen beépült Óvári utca látható. Az egykori mozi épület homlokzatán volt az egyetlen nagyobb méretű (eredeti színeit máig megőrző), színes városcímer. A két-három évvel ezelőtti felújításnál a heraldikában használt vörös színt átfestették vöröses barnára. Kár.

A jelentős ikonográfia apparátust használó előadás egy rövid, de városszerkezeti-városüzemeltetési és városképi szempontból is jelentős közterület, a dr. Óvári Ferenc utca kialakulásának-kialakításának történetét mutatta be az érdeklődőknek.

Pesovár Ernő Kossuth-díjas néptánc kutatóra, 1945-ben érettségizett piarista diáktársunkra emlékeztünk tiszteletünk jeléül júniusi összejövetelünkön Gráfik Imre előadása segítségével.

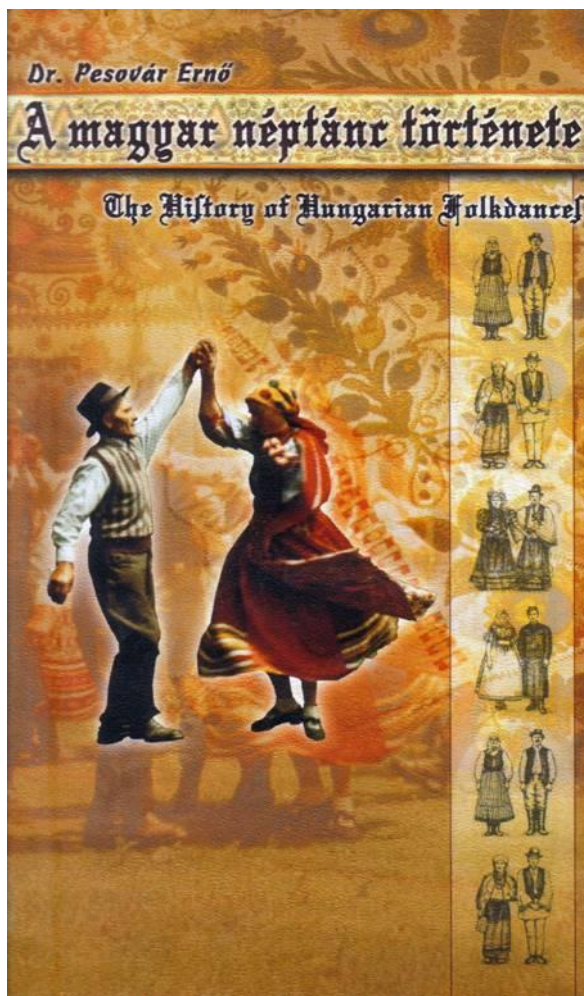
Az előadó elmondta, hogy a Pesovár testvérek közül nem Ernővel ismerkedett meg elsőként, hanem öccsével, Pesovár Ferenccel, a szintén jeles néptánc kutatóval, aki 1957 áprilisától haláláig a székesfehérvári István Király Múzeum néprajzos muzeológusa, osztályvezetője volt.

Gráfik Imre ugyanis 1958-tól a székesfehérvári (akkor) József Attila Gimnázium diákjaként egy múzeumlátogatás alkalmával került kapcsolatba Pesovár Ferencsel, akivel több beszélgetés után, illetve, konzultációt követően alakult, majd véglegesült a szándéka, hogy a néprajzzal szeretne foglalkozni.

Így is lett, ám pályája során jóval később, csak akkor került személyes kapcsolatba Pesovár Ernővel, amikor az 1980-as évek közepén a budapesti Néprajzi Múzeumból – pályázat útján – a Szombathelyi Savaria Múzeum igazgatójaként a Vas megyei Múzeumi szervezet vezetője lett.

Ekkor már létezett a Berzsényi Dániel Főiskolán a néptánc pedagógiai képzés, Antal László koreográfus, néptánc pedagógus, táncművészeti szakember vezetésével, aki még főiskolásként került Pesovár Ernő művészeti műhelyébe, a szombathelyi Ungaresca Táncegyüttesbe. Az oktatásban Antal Lászlónak és Pesovár Ernőnek meghatározó szerepe volt, munkakapcsolatuk, barátságuk mindvégig megmaradt. Gráfik Imre az ő fölkerésükre kapcsolódott be a néptánc pedagógus képzésbe. Ezt követően Pesovár Ernővel haláláig munka és személyes kapcsolatban állt.

1988-ban megjelent többszerzős könyvéről (Vas megye tánc- és zenei hagyománya. Szombathely 1988.)
 írt: Vasi Szemle (1990.)
 Pesovár Ernő elhunytá
 rendhagyó és
 hangvételező írással
 néptáncutató
 búcsúzott tőle: Vasi
 (3.): 277-283.

könyvismertetést
 44. (1.): 136-138.
 után pedig
 szubjektív
 (Pesovár Ernő
 emlékezete)
 Szemle 2008. LXII.

Csomay Zsófia /1958/IV/A / Az építész novemberi összejevetelünkön mutatkozott be.

Egy korábbi, 2014. máj. 28-án a VEOL-ban megjelenő beszélgetés /Őrsi Ágnes/ segítségével idézzük fel előadónk mondandójának lényegét.

A Magyar Tudományos Akadémia önálló társult intézménye, a Széchenyi Irodalmi és Művészeti Akadémia 2013 májusában szenior taggá választotta Csomay Zsófia építészt. A tagság az egy éven belül megtartandó akadémiai székfoglalóval válik érvényessé, ez megtörtént, a veszprémi származású szakember immár akadémikus.

Ebből az alkalomból beszélgettünk a megyeszékhelyen, az általa tervezett Völgyikút ház mögötti parkban. Ahhoz, hogy Veszprémben találkozni tudjunk, Csomay Zsófia a családot hagyta ott Balatonkenesén, miután megfőzte az ebédet az unokáknak. Három gyerek, tíz unoka – ők mit szoltak a legújabb megtiszteltetéshez?

– Unokáim örültek, a gyerekeim azt mondták, a sereg díj, kitüntetés mellett minek még ez is? Én örültem, mert ismerem és nagyra becsülöm az építész szekció tagjait, ha ők bevásárlóként maguk közé, az jelent valamit.

– Csupák István költő, Sándor Iván író, Radnóti Zsuzsa dramaturg, Peskó Zoltán zeneszerző-karmester és Virág Csaba építész társaságában választották meg. Az építészet mint művészeti ág még mindig fiús műfaj?

– Nem gondolnám magam fiúsnak, annak idején sok udvarlóm volt, de az igaz, hogy életemben nem jártam még fodrásznál, kozmetikusnál, a púdert sem ismerem. Tizenhét éves koromban egy férfifodrász vágta le a hajamat. Megfigyeltem, milyen mozdulatokkal, hogyan dolgozik, azóta a magam fodrásza vagyok. Ami a szakmát illeti, azt hiszem, lehetett valami eleve elrendelés. Máig abból táplálkozom, amit gyerekkoromban Veszprémtől tanultam. Egyrészt a nagyapám építőmester volt, apám építész, egész házsorokat építettek, a színházat, a Davidikumot, másrészt nagyon sokat jelentett a történelemtanárunk, Horváth Géza. Miközben szerettem a kémiát, és azt gondoltam, vegyész leszek, az ő hatására írtam a Rákosi-versenyre Veszprémről egy művészettörténeti tanulmányt. Megnyertem a versenyt, ami automatikus felvételt jelentett volna az ELTE művészettörténeti szakára, de a származásom miatt mégsem vettem fel. Pestre mentem, és elkezdtem rajzolni, egyre jobban tetszett az építészet. A gyártól kapott ajánlásra felvettek az Iparművészeti Főiskolára, abba az évfolyamba kerülhettem, ahova a későbbi férjem is járt. A hivatásom az életemet jelenti. Nem érzem munkának, kivéve az olyan eseteket, amikor egy erőszakos, rossz ízlésű ember próbál meg befolyásolni. Ilyenkor szenvedek.

– Ha már itt tartunk, mi a véleménye a Bálnáról a Duna-parton?

– Katasztrófa. Annak idején a közraktárak adott funkcióval épültek a folyó mentén, és ezek a mostani szerepkörnek is megfeleltek volna a rájuk erőszakolt új stílus nélkül. Valami baj van a világban. Az ember méretei, humán igényei ötezer év alatt nem változtak, viszont nagyon változtak a technikai lehetőségek. Amióta nincsenek stílusok, hogy milyen egy ház, az kizárólag az építész saját etikai hozzáállásán múlik. Ma sajnos a létrejött épületek 85 százaléka esztétikai szemét.

– Dolgozott tervezővállalatnál, később saját céget alapítottak. Az építész öröme milyen munkákhoz kötődött?

– A korábbiak közül hármat emelnék ki: a Herendi Porcelánmanufaktúra belső építészeti munkái, a budai vár oldalában a Raul Wallenberg vendégház, a harmadik pedig itt,

Veszprémben a Völgyikút ház. Mindegyik örömteli, kerek történet volt. Arra kérem az égieket, kapjak még három-négy évet, hogy befejezhessem a mostani feladatomat. A férjem kezdett el egy műhelyházat építeni a Moholy-Nagy Művészeti Egyetemen (a korábbi Iparművészeti Főiskolán), de sajnos, meghalt. A sors ajándékának érzem, hogy most az enyém lehet az iskola teljes felújítási tervének megvalósítása. Amit még nagyon szeretek, az a tanítás.

Csomay Zsófia tanít...

Öregdiák vendégeinket fogadó, ill róluk szóló első hétfői programjaink mellett a szeptemberi, **Knoll János emlékének szentelt**, az októberi, **Porga Gyula, Veszprém város polgármestere** látogatásáról és **hagyományos karácsonyi összejövetelünkről** olvashatnak szerkesztői beszámolót.

Szeptemberben szeretve tisztelt tanárunk, osztályfőnökünk, kollégánk, igazgatónk emlékét idéztük fel fotók, róla szóló történetek segítségével. Szép és felemelő pillanatokat éltünk meg, ahogy a Vámosi úti temetőben is, ahol a sok-sok deressedő fejű öregdiák – több mint 30 éve ment nyugdíjba Knoll János! – osztályonként csoportosulva búcsúzott Tőle, hallgatta megilletődve Békefi Zsuzsa tanárnő alább közölt ihletett és hiteles nekrológját. A temetés záró mozzanataként a több száz fős öregdiák „kórus”együtt énekelte: „Elindultam szép hazámból, híres kis Magyarországból...”

Knoll János 80. születésnapján marcaltói otthonában

Búcsú Knoll Jánostól, a pedagógustól /Békefi Zsuzsa, a Lovassy László Gimnázium ny. matematika tanára/

1986. szeptember 21-én a Lovassy Gimnázium tantestülete 60. születésnapján köszöntötte az akkor éppen nyugdíjba vonuló igazgatóját, Knoll Jánost. A virágcsokrok és a születésnap tortá mellett a személyes ajándék egy herendi plakett volt, amelyen arany betűkkel ez állt: KNOLL JÁNOSNAK, A PEDAGÓGUSNAK.

Azon az egykori ünnepségen résztvevők közül mindenki: munkatársak, öreg diákok, szülői szervezet képviselői és az akkori diákok pontosan tudták, mert személyesen megtapasztalták, hogy az arany betűkkel rögzített pár szó mit fejez ki.

Most, hogy az utolsó útjára kísérjük Knoll Jánost, nekem jutott az a nehéz feladat, hogy fogalmazzam meg, mit is jelentett az a pár szó az Ő életében és a mit a Lovassy Gimnázium tanárai, diákjai, a mi életünkben.

Mi tette őt azzá, mi formálta őt kiemelkedő matematikatanárrá, korszakos iskolairányítónak, tudományos társulatok meghatározó tagjává, a város pedagógusainak harcos szakszervezeti vezetőjévé?

A marcaltői szülői házból emberi tartást, a tisztességgel végzett munka becsületét, a másokért végzett munka felelősségét tanulta meg egész életére szólóan. A marcaltői Harsányi László tanító úr jó érzéssel irányította a szülőket, és a friss, élénk gondolkodású Jánost a pápai iskolákba. A pápai Állami Tanítóképző pedig megerősítette benne a tanítói pálya iránti kötelezettséget, és élethivatásként adta munícióként a gyermek, a tanítvány mindenek feletti tiszteletét és azt a felelősségérzetet, amelyet minden tanítónak, tanárnak éreznie kell tanítványai tudásának fejlesztése valamint nevelése érdekében. Ebben az intézetben oktatott ebben az időben Fónay Tibor, a későbbi pedagógiai közíró, Varga Dezső, aki a Vegyipari Egyetem alapítása után matematikát tanított a veszprémi egyetemen. A nagyhírű pápai intézet igazgatója Zala István matematika-fizika szakos tanár volt. Az ő szaktudása lenyűgözte Jánost, és intézetvezetői habitusa példaként szolgált számára.

Diákként katonai szolgálatra vezényelték 1944-ben, és amikor 1946-ban visszatért a francia hadifogságból, tanárai is támogatták abban, hogy befejezhesse tanulmányait. János 1948-ban kapta meg tanítói diplomáját. Tanítóskodott is néhány évet, de a nagyra becsült tanárai biztatása mellett és példája nyomán továbblépett. 1955-ben megszerezte az ELTE TTK matematika-ábrázoló geometria szakos tanári diplomáját. Ekkor már három éve Veszprémben, a Lovassy gimnáziumban tanított. Négy alkalommal kísért el érettségiig a rábízott osztályokat. A gimnáziumban 2007-ben kiadott Tablók könyvében megtekinthetjük, hányszor került fel a fényképe a tablókra szaktanárként, majd igazgatóhelyettesként és igazgatóként. 100-nál több ilyen tablót találhatunk. Sokat mond diákjai tiszteletéről és elismeréséről az a tény, hogy az 1986-os nyugdíjba vonulása után, amikor már más volt a gimnázium igazgatója, a végzős diákok igazgatóként őt is feltették még 15 tablóra, hogy együtt őrizték a közös évek emlékeit.

Az 1957-ben érettségizett osztály néhány tanulója 1990-ben terjesztette fel Knoll Jánost Brusznayai-díjra. 33 év távlatából is így emlékeztek matematikatanárukra:

„Bennünk a tanár alakja él elevenen, azé a tanáré, aki szakmailag és emberileg egyaránt a biztonságot jelentette nekünk. Szakmailag azért, mert egy zömmel humán érdeklődésű osztályt – akik ráadásul nem rendelkeztek szilárd alapokkal, vett át másodikban, és ebből az osztályból a matematikai tehetségeket eljuttatta oda, hogy ezen a vonalon folytathassák felsőfokú tanulmányaikat. Akik pedig nem voltak matematikai tehetségek, azokat is a biztos tudás birtokába juttatta. Tette mindezt a legnemesebb értelemben vett néptanítói módszerekkel. Egyszerűség, pózmentesség, a megtanítás vágya, és a gyermekszeretet jellemezte. Számunkra szinte az apai biztonságot jelentette: igazságos, igényes, a kellő szigor mögött nagyon elfogadó személyiséget. Nála nem volt tragédia és bűn a rossz osztályzat, mert tudtuk, hogy ő fog a leginkább azon munkálkodni, hogy ez jobbá változzon. Szerette a számok világát és a gyerekeket.”

Knoll János, ahogy diákjai máshol is emlékeznek rá, soha nem büntetett, nem fegyelmezett, mert nem volt szüksége rá. Nyugodt derűje átsugárzott az osztályra, s úgy magyarázott, sokszor humorral színezve, hogy felkeltse az érdeklődést, lekösse a diákokat. Ha valaki készületlen volt, vagy rendetlenkedett, azt soha nem úgy fogta fel, mintha az a személye ellen irányulna. A matematika nála nem az a tárgy volt, amitől rettegni kellett, még azok számára sem, akiknek nem volt tehetségük, vagy képességük hozzá. Magyarázatait mindig a diákok szintjéhez tudta igazítani, de olyankor, amikor a matematikából tehetséges diákokkal vitatott

meg egy-egy problémát, szinte tűzbe jött, s megmutatkozott az a szenvedélyes szeretet, amely a tanított tárgyához fűzte.

A matematika és a matematikaoktatás szeretete és iskolai munkájának eredményessége inspirálta arra, hogy szakmai tudását és eredményes módszereit másokkal is megossza, iskolája, a város, a megye tanárait képezze, tovább képezze. A hatvanas évek közepén sikerrel kapcsolódott a gimnáziumi matematikaoktatás országos kísérletébe, új szemléletű tankönyvet próbált ki egyik osztályában, és gazdag tapasztalataival segítette a tankönyvírókat a végleges anyag és példatár kidolgozásában. Ebben az időben a Bolyai János Matematika Társulat egyik alelnöke lett, már országosan is elismert matematikatanár volt, amikor kezdeményezésére és vezetésével 1967-ben beindulhatott a speciális matematikai tagozat a Lovassy Gimnáziumban. Ez a tagozat- bár némileg módosult formában ma is működik, s akik a tagozatos osztályokban tanítottunk, vagy akik most is ott tanítanak, mind közvetlenül vagy közvetve Knoll János tanítványai vagyunk. De nemcsak mi, matematikatanárok köszönhetünk sokat Jánosnak. Tanári mentalitása, pedagógiai hitvallása alapján már évekkel az igazgatói kinevezése előtt a gimnázium szellemi irányítójává lett. Nem volt harcias, nem volt harsány, de határozott volt azon elképzeléseiben, hogyan lehet a gimnáziumban folyó munkát minden részletében minőségileg magasabb szintre emelni. És határozott elképzeléseit igazgatóként meg is valósította.

Knoll János 1971-től a Lovassy Gimnázium igazgatóhelyettese majd 1978-1986-ig a gimnázium igazgatója volt. Beosztottjaival szemben nem volt minden esetben olyan türelmes, mint tanítványaival. Magasra állította a mércét: a gyermekközpontúságot nemcsak hirdette, hanem meg is követelte a tanáraitól. A tanári szabadságot megkülönböztette a tanári szabadosságtól, véleménye szerint a tanári tevékenységnek és intézkedésnek minden esetben tudatosan arra kellett irányulnia, hogy az intézkedés eredményeképpen a tanuló jobb helyzetbe kerüljön: többet tudjon, személyiségvonásai pozitív irányban fejlődjenek. Minden esetben megkövetelte a tanáraitól, hogy a tanári intézkedések vezérlőelve mindig a diák hosszú távú érdeke legyen.

1979-ban történt meg országos szinten a fakultáció bevezetése. Knoll János iskolaszervező tehetsége miatt lett sikeres a Lovassyban ez a rendszer. Pedagógiai érzékenységgel, gyermekközponti szemléletével rögtön átlátta, hogy a fakultáció a diákok szempontjából jó és eredményes, s nem szabad csupán azért gátat szabni ezeknek a lehetőségeknek, mert szervezési problémákkal jár ez együtt. A gimnázium jelenlegi szerkezete, a felkínált specializációk a fakultációs rendszer tapasztalataiból nőttek ki, és annak eredményeit hasznosítják.

Knoll Jánosnak elévülhetetlen szerepe volt abban, hogy 1986-ban megrendezésre került a gimnázium alapításának 275 éves jubileuma. A jubileum megrendezéséhez szükséges volt, hogy a közigazgatási szervek politikai döntést hozzanak a jogfolytonosságról. A piarista múltat, a gyökereket felvállalni/felvállaltatni nem volt könnyű. Egészségét nem kímélve munkálkodott azon, hogy a piarista hagyományok ne vesszenek a feledés homályába, hogy a piarista múltból az örök emberi értékek világítsák be és ne homályosítsák el a mindenkori jelen pedagógiai munkáját. Ennek a munkának egyik fontos eredménye az Öreg Diákok Baráti Körének megalakulása, és immár a 32 éves működése. Vallotta, hogy a múltat nem eltörölni kell, hanem megismerni, és annak tapasztalataival törekedni a jobbra, nemesebbé.

Tanítványai az elmondhatói hány esetben fordult elő, hogy osztályfőnökként kiállt a nehéz időkben is tanítványaiért, akár állását, szabadságát is kockára téve. Sokat tett a város pedagógusainak anyagi és erkölcsi megbecsüléséért, s később ugyanezt tette igazgatóhelyettesként és igazgatóként is. A diákokat és tanártársait ért politikai támadásokat a legtöbb esetben sikerrel hárította el, belső igazságérzete által vezérelve. Elment a falakig, és még azokon is túl, ha sérülni látta a pedagógiai elveit, pedagógiai hitvallását. Számára a nevelés a generációk közötti hiteles együttélés.

Knoll János igen fontosnak tartotta a közösségek építő és fejlesztő szerepét. Az osztályközösségek, a szakmai munkaközösségek, a gimnáziumi közösség, a város pedagógusainak közössége, a város, a megye, a haza számára nem elvont szerepekkel bírtak, hanem konkrét tartalmakkal telítődtek. A közösségi tevékenységekben az egymásért és nem az egymás ellen végzett munka volt a fontos.

Ha meggondolom, hogy Knoll János életének kilencvenkét évében milyen nehéz időket megélt: háború, hadifogság, 1956, a pufajkások pofonjai, a sok oktatáspolitikai változás, a hivatalok packázásai... De ezek között a nehézségek között is mindig stabil személyiség maradt, mert belső értékei mellett mindvégig kitartott, nemcsak gondolatait, tetteit is azok irányították.

Mintha naponta Márai Sándor által megfogalmazott életelv vezette volna Őt és 64 év óta mellette álló, őt segítő és szerető feleségét, Irénkét:

„A munkához, amely csak a tiéd, amely elől menekülni nincs módod, sem jogod, amely végzeted: nem készség kell, képesség, ismeret, tapasztalás, nem. A munkához nemcsak sugallat kell és kegyelem. S nemcsak egy igavonó állat szorgalma kell hozzá. Mindez kell és mindez kevés.

A munkához isteni erény is kell. Ez az erény a türelem. Nem elhagyni a munkát. Nem meghőkölni. Nem megszökni előle. Türelmesen elviselni, úgy, mint egy titokzatos betegséget, napról napra, éveken át, az életen át élni vele, mint a rab a porkolábbal, mint a beteg a nyavalyával, melyet Isten mért rá.

A türelem nem az ember erénye. Ha mégis vállalja és gyakorolja, akkor, csak akkor hasonlít néha Istenre.”

Októberben Porga Gyula polgármester úr fogadta el meghívásunkat.

2017-ben iskolánk régi épületének sorsáról kértünk és kaptunk hasznos információkat, 2018-ban pedig az Európa Kulturális Fővárosa 2023 pályázat felől érdeklődtünk, első kézből szeretnénk volna tájékozódni.

Polgármester úr büszkén újságolta, hogy az első fordulóban rendkívül kedvezően fogadták a veszprémi pályázatot. Győr és Debrecen mellett a mi városunk került be a „döntőbe,” a kiszivárgott hírek szerint jó eséllyel.

Decemberben mi is nagy örömmel fogadtuk a győzelem hírét. A pályázat a Bakony és a Balaton közelségére építve regionális jellegű, közösségfejlesztő tevékenységeket ígérő programjaival kerekedett a két nagy város pályázata fölé.

Gratulálunk a terveket készítő, összehangoló csapatnak, sikeres megvalósítást kívánunk, hiszen a munka dandárja még hátra van.

Minden évben **decemberi programunk adventi** tartalmú, hangulatú.

Ebben az évben a Lovassy 2017. évi karácsonyi koncertjének gazdag anyagából válogatottunk Pálffy Zoltán igazgató-helyettes segítségével. Az iskola kórusainak, szóló hangszereseinek, versmondóinak, néptáncosainak, kiségyütteseinek színvonalas előadása nemcsak az adventi hangulat megteremtésében segített, de a felidézett műsorszámok révén bepillantást nyerhettünk anyaiskolánk pezsgő kulturális életébe is. Erről a területről kevesebb információ jut el hozzánk, mint az intézmény tanulmányi eredményeiről.

A szép kulturális programot szeretetlakomával, jóízű beszélgetésekkel zárva kívántunk egymásnak bensőséges, szép karácsonyt és boldog újévet.

Kirándulásaink:

„A piaristák és a magyar művelődés” című kiállítást a Budapesti Történeti Múzeumban 2018. február 15-én tekintettük meg.

2018. február 14-én szerdán eső, szél, latyak és szürkeség. 16-án havazás és nulla fok. De a közbe ékelt csütörtökön az előre megrendelt napsütés, február hírét meghazudtoló kellemes hőmérséklet. Így indult a 10 fős csapat a Történeti Múzeum piaristákat bemutató időszaki kiállítására. Bakonyiné Gelencsér Mária, Imréné Pálincás Vera, Nagyné Györkös Magdolna, Langné Laczó Zsuzsa, Léber Mária, Lechner Pál, Lechnerné Kovács Ildikó, Szakál Adorján, Varga Klára és e beszámoló írója, Csiszár Miklós öregdiákok vettünk részt ezen a programon.

A kiállítás bemutatása már a fedett belső udvaron megkezdődött, ahol arról folyt vezetőnkkel a beszélgetés, vajon jogutódja-e alma materünk, a Lovassy az 1948-ban államosított kegyesrendi gimnáziumnak.

Vezetőnk, a kiállítás anyagának összeállítója és kurátora dr. Koltai András, a piarista levéltár igazgatója volt, aki a bemutatott anyagot minden részletében ismerte, és mindig törekedett

arra, hogy a nekünk leginkább érdekes, az egykori veszprémi piarista gimnáziumra vonatkozó rekvizitumokra felhívja figyelmünket.

Az elmúlt év őszen megnyitott kiállításnak több apropója is volt. 2017-ben ünnepelték a rendalapítás 400., a pesti kegyesrendi gimnázium alapításának 300., Kalazanci József szentté avatásának pedig 250. évfordulóját. Ugyanakkor a Piarista Központi Könyvtár és a Piarista Múzeum is jubilált, előbbi alapításának 300., utóbbi pedig 100. évfordulóját. Ennek megfelelően rendkívül széles merítésű anyagot gyűjtöttek egybe a rendezők. Ahogy vezetőnk elmondta, több mint 450 tárgyat, dokumentumot rendeztek el a tematikus bemutatón. A kiállítás rendkívül jól volt „felszerszámozva”, hiszen a magyarázó feliratok, az interaktív megtekintést segítő eszközök jelentősen segítették az eligazodást az egyes kiállító terekben.

A rendi élet és az iskolai élet egyes részeit: templom – sekrestye – rendház – oratórium, illetve szertárak, kórus és színház, rajzterem, csónakház (!) témák szerint csoportosították.

Örömmel fedeztük fel az iskolai szertárakat bemutató kiállító térben Laczkó Dezső, a piaristák közül is kiemelkedő tudós relikviáit, a Jeruzsálem hegyi murvabányában felfedezett kavicsfogó álteknős hiteles másolatát és egy távol-keleti kutatóútján írt naplóját.

Érdeklődéssel néztük a képernyőn az énekkari eseményeket rögzítő fényképfelvételeket, ahol egy Kodály-portré után a gimnázium énekkarát és néptáncosait láthattuk egy fotón. A zenei életet bemutató ikonográfiai összeállításban 1931-ben készített felvételeken láttuk a gimnázium két zenekarát, a fúvós és a szimfonikus zenekart. A székesegyházban készült fényképen (2001) Borián Tibor öregdiák társunk állt hittanos gyerekek körében.

Az 1905/06-os tanévben fotó készült a gimnázium tantestületéről, ahol a nagykapu előtt az épület felé néznek a tanárok (kár, hogy azonosításuk nem volt a képhez mellékelve).

Koltai András mindig igyekezett a veszprémi rendház és iskola működését illusztráló tárgyakra koncentrálni, kérdésözönünkre korrekt válaszokat kaptunk. Megszemlélhettük Medvigy Mihály faragott fa asztali keresztjét, amit egy diákjától kapott ajándékba az 1940-es években, de ott voltak Helyes László piarista emlékei is. Láttuk a mernyei templom üvegablakainak munkarajzait. Számunkra érdekesség, hogy tervezője az a Nagy Sándor, aki a mi színházunk Óvári utcára néző üvegablakának az alkotója. A tantermet bemutató kiállítási résznél a padra helyezve ott volt egy 1926-ban, a veszprémi gimnazisták részére készült dolgozatfüzet, aminek magyaros motívumokkal díszített borítóját az iskola akkori rajztanára, Pettkó Zsigmond tervezte.

Hatalmas anyagot nézhettünk meg ezen a délelőttön, hiszen a piaristák, amit csak tudtak, megőriztek múltjukból. A piarista létnek, a piarista szellemiségnek mindenre kiterjedő bemutatását kaptuk, amit ezen a helyen is meg kell köszönnünk a kiállításon bennünket kalauzoló dr. Koltai Andrásnak.

Biztos vagyok abban, hogy valamennyien gazdagodtunk ezen a kiránduláson.

Látogatás Freud Tamásnál

Lovassys öregdiákok kirándultak a „koponyánk körül”, Freud Tamásnál /1977/IV.C/ jártunk.

Az elmúlt évtizedek alatt sok értékes emberfőt nevelt ki a veszprémi Piarista Gimnázium, majd jogutódja, Lovassy László Gimnázium, akik fontos szerepet töltek/töltenek be hazánk tudományos, művészeti életében.

Ilyen ember Freund Tamás diáktársunk is, az Akadémia alelnöke, neurobiológus, egyetemi tanár, Széchenyi - díjas kutató.

2018 ápr. 26-án nagy várakozással utaztunk Pestre, ahol először megtekintettük a Tudományos Akadémiát, magát az épületet, amely Stüler berlini építész tervei alapján velencei neoreneszánsz stílusban épült 1862-64-ig. A belső díszítések csak egy év múlva készültek el Ybl Miklós irányításával, az ünnepélyes átadás 1865 dec. 11-én volt.

Az akadémia megszületése Széchenyi Istvánnak volt köszönhető, aki 1827-ben a „Tudós Társaság” megalapítására ünnepélyesen felajánlotta egy évi jövedelmét (60.000 forintot).

Az épület belseje csodálatos díszítésű – főleg a díszterem –, amelyet neves reformkori művészek alkottak.

Láttuk a reformkor nagyjainak, művészeinek, irodalmárainak, tudósainak arcképcsarnokát. Felkerestük a Kézirattárat, ahol híres/értékes könyv- és tárgy – gyűjteményt őriznek /Corvinák, ősnymtatványok, Széchenyi, Arany, Petőfi, Madách, Kazinczy eredeti kéziratai,

írásai/. Dr. Babus Antal révén „testközelbe” kerülhettünk ezekkel az egyedi, rendkívül érdekes dokumentumokkal.

Délután meglátogattuk Freund Tamás intézetét, a Kísérleti Orvostudományi Kutató Intézetet (KOKI), amely 2012 óta az ő igazgatásával szolgálja a magyar és a nemzetközi tudományt. Betekintést nyertünk néhány kutató laborba, megzavarva munkájukat.

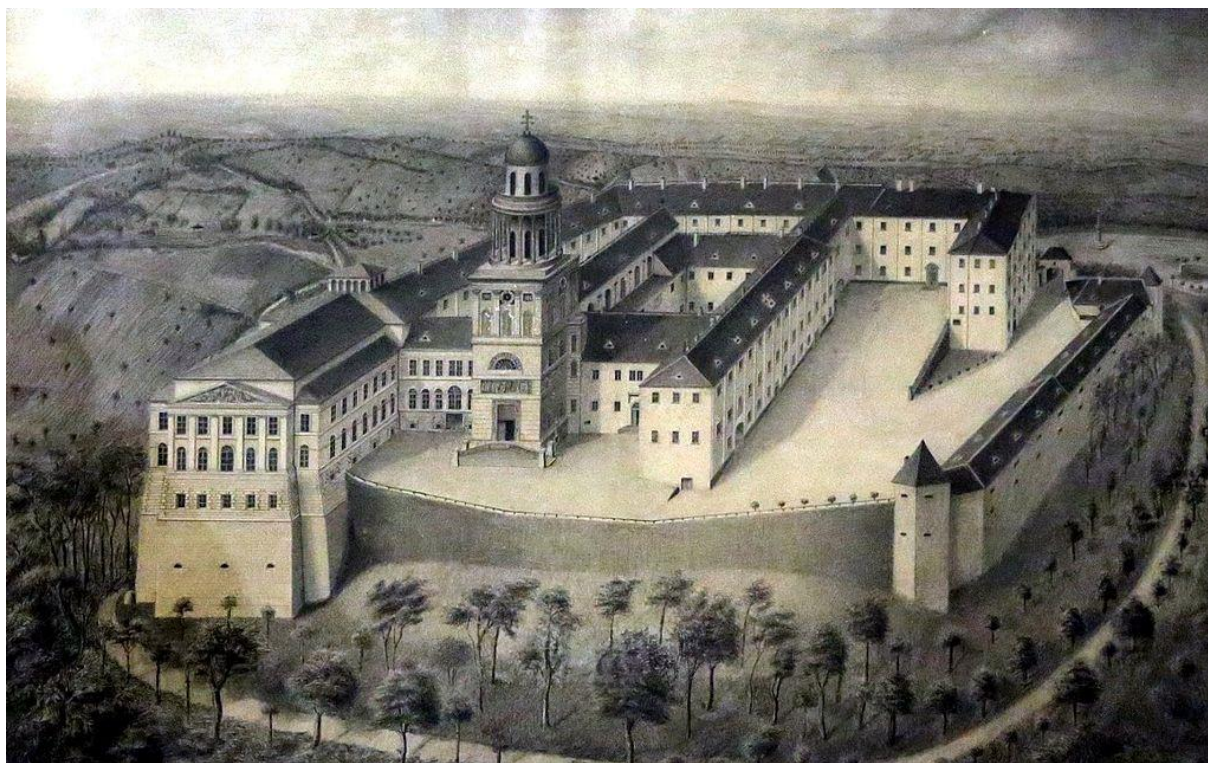
Tamás tartott részünkre egy részletes prezentációt, ahol ismertette az Intézet történetét, az elért eredményeiket, a nemzetközi rangsorban elfoglalt előkelő helyüket az agykutatásban. Előadásában kiemelte, milyen fontosak számukra a nemzetközi pályázatok. A Nemzetközi Agykutató Program (NAP) 4 éves munkája kitűnő modell volt szakmai tevékenységükben. Egy kutató számára rendkívül fontosak a szakmai publikációk is és a szerzőkre való hivatkozások száma, mennyisége.

Meg kell emlékezni Tamás nem régiben kapott, Nobel- díjjal egyenértékű „The Brain Prize” kitüntetéséről is, amihez szívből gratulálunk!

Megköszönve Tamás önzetlen segítségét, szívélyes vendéglátását, élményekben, ismeretekben gazdagabban utaztunk haza.

Hamvai László /1952/VIII

Pannonhalmán jártunk

Örömteli várakozással gyülekeztünk a parkolóban október 3-án reggel. Bár az időjárás nem volt hozzánk kegyes, de ez nem vette el a kedvünket.

Pannonhalma felé haladva és a bakonyi erdő szépségeit szemlélve kedves idegenvezetőnk, Martonné Szilas Katalin szakszerű magyarázatai segítségével megismerhettük a monostor és a bencés rend megalakulásának történetét, részleteket hallgathattunk meg Szt. Benedek Regulájából. Hallhattuk, hogy a már a rómaiak idejében is virágzó bor- és szőlőkultúrát e helyen a bencések élesztették fel, és ma is magas színvonalon gyakorolják.

Középiskolai tanulmányainkból felidéztük, hogy első írott magyar nyelvű nyelvemlékünket, a Tihanyi Bencés Apátság alapító okiratát /1055/ itt, a Főapátság levéltárában őrzik. Azt is tanultuk, hogy a II. József által felosztatott rend 1802-ben kapta vissza tulajdonát oktatási feladatai ellátásának bázisaként. Megtudtuk, hogy a Világörökség listájára 1996-ban került fel a Pannonhalmi Bencés Főapátság. Azért, mert a szerzetesek már 1000 éve tartják itt fenn intézményeiket, valamint azért, mert a monostor jelenlegi elhelyezésében szervesen összefonódik a természet és mesterséges környezet.

Megérkezésünk öröme a nap is kisütött. Végigjártuk a szép új látogató-központot és a régi épületet. Megnéztük a Szt. Márton Bazilikát, altemplomát, a könyvtárat, a kerengőt, a porta speciosát Kati szakszerű magyarázatai kíséretében. A hely szelleme valamennyiünket megérintett. A különleges kilátót az eleredő eső ellenére is megkerestük.

Hazafelé Cseszneken álltunk meg ebédelni a Várvölgy vendéglőben. A vendéglős Ivanovics Balázs édesapja ugyancsak a Lovassy László Gimnáziumban érettségizett. Kicsi a világ!

Ebédre várva... Jobbról a második Martonné Szilas Katalin, pannonhalmi idegenvezetőnk

Hetesiné Hungler Judit /1957/IV.B/

Egyéb tevékenységünk:

Három évvel ezelőtt alapítottuk „**A közösségért**” díjat azon érettségiző diák számára, aki jó tanulmányi eredménye mellett a Tantestület megítélése szerint a legtöbbet teszi az adott tanévben az iskolaközösség, a közösségi szellem formálásáért.

A díjat ünnepélyes keretek között a ballagási ünnepségen veheti át a jutalmazott, a 2017/18. tanévben Soltis Zalán 12. D osztályos tanuló.

Az ÖBK hagyományos kiadványa, az évente megjelenő Tájékoztató füzet mellett ebben az évben bővült **kiadói tevékenységünk**. Az 1967-ben Knoll János által alapított speciális matematika tagozat 2017-ben fél évszázados évfordulóját ünnepelte. A gimnázium életében oly fontos szerepet játszó tagozat ötven évének, az 50. évfordulós eseménysorozatnak az összegzését Békefi Zsuzsa tanárnő végezte el, akit az alapító Knoll János mellett meghatározó személyiségként tart joggal számon az iskolatörténet. Tanulmányának kiadását vállalta jó szívvel az Öregdiák Baráti Kör.

Kegyeleti eseményeken való részvételünk szomorú hagyományos kötelezettségünk, emellett nemzeti ünnepeinken is képviselteti magát Öregdiák Baráti Körünk, részt vállalva ezzel is a város társadalmi életében.

Hagyományosan évfordulós okleveleket, un. **matura lapokat** adunk igény esetén jubiláns érettségi találkozókon öregdiák társainknak. A 25. 50. 60. 65. és 70. érettségi találkozón ezüst, arany, gyémánt, vas és rubin oklevéllel emlékezünk és emlékeztünk az egykori iskolához való tartozásra.

IGAZGATÓI TÁJÉKOZTATÓ

Tisztelt Olvasók!

Azt remélem, a 2017/2018-as tanévről szóló tudósításban - a kollégák és a tanulók közös munkájával elért eredmények alapján -, az elmúlt évekhez hasonlóan pozitív kép alakul ki a Lovassy László Gimnázium munkájáról. Szerencsére vannak olyan külső mérések, publikációk, amelyek alapján évek óta állíthatjuk, hogy az iskolánk a magyarországi középiskolák élmezőnyében foglal helyet. 2018-ban is a legeredményesebb vidéki gimnázium volt (HVG kiadó), illetve a legjobbiskola.hu portál szerint az összes magyarországi gimnázium között az élen végzett. Nagyon fontos számunkra, hogy a tanulmányi munka mellett a művészeti, sport területen is kiváló teljesítményt nyújtanak diákjaink. A Keszthelyen két évente megrendezett Helikoni Ünnepeken, mely a dunántúli középiskolák legrangosabb művészeti találkozója, 2018-ban újra a Lovassy lett a legeredményesebb iskola, hatodik alkalommal (1996, 2000, 2012, 2014 és 2016 után).

Az intézmény működtetése, a nem kötelező programok megvalósítása nem képzelhető el a szülők támogatása, a Lovassy Alapítvány a Jövőért alapítvánnyal, egyetemi és vállalati partnerekkel történő együttműködés valamint európai uniós pályázatokon való részvétel nélkül. Jelenleg két pályázatban veszünk részt, ezek az EFOP 3.2.3. Digitális környezet a köznevelésben, valamint az EFOP 3.2.5. Pályaorientáció, kiemelten az MTMI készségek és kompetenciák fejlesztése a köznevelés rendszerében. Azt reméljük, mindkét pályázat segíti majd a tanórai módszertani megújulást, valamint az új típusú tanórán kívüli tevékenységek beépítését az iskola életébe. Ehhez hozzájárulhat, hogy a tankerületi központ EFOP 3.2.4. pályázata keretében iskolánk pedagógusai számára több mint 40 laptop került kiosztásra. Már hagyománnyá váltak a szülői körök, ahol szülők, pedagógusok az iskolapszichológus, az iskolarendőr és az ifjúságvédelmi felelős vezetésével vesznek részt közös beszélgetéseken.

A tanév krónikájához minden évben hozzátartoznak ünnepeink, ünnepségeink. A 2017/2018-as tanévben is változatos formában – színpadi műsorok, iskolarádió, faliújság - emlékeztünk meg nemzeti ünnepeinkről, a diktatúrák és a Holokauszt áldozatairól, az aradi vértanúkról, dr. Brusznai Árpád tanár úrról.

☐ Az 1956-os forradalom évfordulóján az iskolai hagyományápolás - Brusznai mellszobor megkoszorúzása, gyertyás séta a Várbeli emléktáblához – mellett, a 10.B osztályosok Fürj Katalin és Eich Mária tanárnők vezetésével Almássy Bettina Megfulladok című kortárs drámája alapján készítették el előadásukat, amely a 70-es években az NDK-ban játszódtott. A bemutatást arra a gondolatra építették, hogy a diktatúrák – bár sok egyedi vonást mutatnak -, alapvetően nagyon hasonlóak. Mint tudjuk a berlini fal 1989-ben leomlott. Ez az ilyen falak természete.

☐ A téli szünet előtti időszak természetesen a Mikulásvárással, a Karácsonyi készülődéssel telt, melynek része volt a cipős doboz akció, a karácsonyi koncert. Az új hagyományként harmadik alkalommal megrendezett gyertyafényes adventi koncert már-már kinövi a földszinti zsibongót. A téli szünet előtti tanítási napon a 10.D osztály Daniel Keyes: Virágot Algernonnak című regényének színpadi adaptációját adta elő. Az előadáson több felejthetetlen jelenetet, alakítást láttunk a tudni akarásról, kitartásról, boldogságkereséséről, illetve ki miről, a belső világának megfelelően. Az előadást Asztalos István tanár úr rendezte, osztályfőnökként Csizmaziáné Fazekas Beáta tanárnő és Isztl János tanár úr voltak segítségére.

☐ Az 1848-1849-es forradalom és szabadságharc évfordulóján egy igazi fiús előadáson megláthattuk, mire is képes a 10.C osztály, ha a grund szabadságáról van szó. Minket is biztattak rá: álljunk bele ha kell, bármi jöjjön is el, hogy legyen szabad a grund, véssük ide ma fel, hogy megmarad ez a hely vagy egyszer belehalunk. Molnár Ferenc Pál utcai fiúk című regényének színrevitelét Király Viktor tanár úr és Márffy Katalin tanárnő segítették.

☐ Április 11-én, a Költészet napján a 10. A osztály Kosztolányi Dezső novellái alapján, Töredékek címmel mutatta be műsorát, az osztály tanulójának, Halászi Csabának a saját versével kiegészítve. A rendkívül sokszínű műsort Vondervisztné Kapor Ágnes tanárnő és Varga Vince tanár úr segítségével vitték színre.

A tanév kiemelkedő rendezvénysorozata volt a matematika tagozat 50 éves évfordulójának megünneplése. A november végi, december eleji rendezvények az iskola szinte minden tanulóját megmozgatták. Az épület különböző pontjain elhelyezett, változó nehézségű feladatok megoldásáért járó csokoládé, a Rubik-kocka kirakó verseny a tárgy iránt kevésbé érdeklődőket is lázba hozta. A matematikai tárgyú előadások mellett itt találkoztak a legjobb gimnáziumok matematika tanárai, hogy megosszák egymással a digitális oktatással kapcsolatos tapasztalataikat, ismerkedjenek új lehetőségekkel. A rendezvénysorozatot egy matekos gála zárta, ahol a matematika tagozatra járó diákok művészeti tevékenységébe nyerhettünk bepillantást. A rendezvényekről az öregdiák baráti kör segítségével külön kiadványt jelentethettünk meg, melyet Békefi Zsuzsa volt kolléganőnk szerkesztett. Köszönjük a segítséget. A rendezvényekre emlékeztet még a megújult 109-es tanterem, ahol az 50 év tablót is tartalmazó molinó mellett egy magyar matematikusokról szóló kiállítás is folyamatosan megtekinthető.

A hagyományos diákrendezvényeink sorát a Csipetke és a diáknap nyitotta. Az idei tanévben Csipetke végén a német nemzetiségi tagozatosok és osztályfőnökük Buglák Anita tanárnő örülhettek legjobban. A 2018/2019-es tanévben ők rendezhették meg az új évfolyam elsősavatóját. A diáknapon a legtöbb szavazatot az Agnee párt kapta, akik a tanév során a diákönkormányzattal együttműködve több programot szerveztek. A diáknap rendezvények egy része a pályaorientációt is segítette. Ezt kiemelten szolgálta a május elején megtartott pályaorientációs nap, amelyen minden nem végzős diákunk részt vett. A diákjaink többféle sportágat próbálhattak ki a parasport napján, részt vehettek a zapresici (Horvátország), céljai

(Szlovénia) projektekben. Rekord számú résztvevővel zajlott az újév köszöntő túra, és újra sokan vállalkoztak az éjszakai túra keretében fényhíd létrehozására a bakonyi kilátók között.

Az egészségnevelést szolgálta az EDUVITAL Nonprofit Egészségnevelési Társaság és az iskolánk által közösen szervezett egészségbiológiai verseny, melynek fő témája a prevenció volt. Az iskolában megrendezett országos döntőn a zsűri elnöke dr. Falus András akadémikus volt. Sok diákot mozgatott meg az újraélesztési nap, melyet Országos Mentőszolgálattal, a Semmelweis Egyetemmel, az Apáczai Csere János Gimnáziummal és az EMMI-vel együttműködve tartottunk, az Irie Maffia zenekar részvételével.

EREDMÉNYEK - Adatok

A tanév végén 611 tanulónk volt, akik a múlt tanévet is jó tanulmányi eredménnyel, kiemelkedő tanulmányi, sport és kulturális versenyeredményekkel zárták.

Az iskolában a tanulmányi átlag az előző évinél is kissé magasabb 4,40 lett. 91 diákunk kitűnő tanulmányi eredménnyel zárta az évet (15%).

A tavaszi időszakban a végzős diákjaink által tett érettségik teljes átlaga 4,81, a középszintű érettségik átlaga 4,78, míg az emeltszinten vizsgázók még ennél is jobban teljesítettek, az emelt vizsgák átlaga 4,93. A 119 végzős diák közül 57-en (48%) tettek kitűnő érettségit. 2018 szeptemberében 112 tanuló – az érettségizett diákok 94,1 %-a, a felsőoktatás hagyományos rendszerébe jelentkezők 97,4%-a - kezdhetette meg tanulmányait valamely felsőoktatási intézményben Magyarországon vagy külföldön. A külföldi egyetemeken továbbtanulók száma iskolánkban is nő, a tavalyi évben megközelített a 10%-ot.

Az iskola által adott legrangosabb elismerést, a Jubileumi Emlékplakettet kiemelkedő tanulmányi munkájáért és országos szintű versenyeredményéért 5 végzős diák vehette át. A 12 .A osztályból Encz Koppány és Radnai Bálint, a 12.B osztályból Bogdán Róbert, Németh Dorina és Arany Eszter Sára. A tantestület döntése értelmében Eszter kapta a porcelánmanufaktúra által készített Lovassy mellszobrot is, a legkiemelkedőbb eredmények alapján.

Nevelőtestületi jegyzőkönyvi dicséretben részesültek a 2017/2018-as tanévben kötelességüket példamutatóan teljesítő és valamely területen országos eredményt elérő diákok közül Kovács Dániel, Pituk Gábor, Szilágyi Bence 11.A, Holicsek Réka, Kálmán Kata Kincső, Reisinger Viktor 11.B, Horváth Botond 12.A és Nánási Júlia 12.B osztályos tanulók.

Művészeti tevékenységéért, a művészeti munkaközösség javaslata alapján a nevelőtestület elismerésben részesítette Naszer Tamara, Tóth Bence, Heilig Borbála 12. A, Béres Luca,

Boross Mónika 12.B, Horváth Tamás 12.C, Bölcsföldi Anna, Vangelista Laura, Maróti Lili 12.D osztályos érettségiző diákokat.

Sporttevékenységéért a nevelőtestület elismerésben részesítette Szalczinger Fanni 12.B, Kiss Ágnes, John Dávid 12.C, László Dávid, Simon Ruben 12.D osztályos tanulókat.

2018-ban a Lovassy és volt Piarista Gimnázium Öregdiákjainak Baráti Köre Közösségért díját Soltis Zalán 12. D osztályos tanuló kapta a közösség szervezésében és alakításában tanúsított példaértékű tevékenységéért, pozitív hozzáállásáért. Több éven keresztül biztosította a magas színvonalú technikai háttérrel az iskolánk művészeti rendezvényeihez, ünnepségeihez. Éveken keresztül a Lovassy Színpad meghatározó tagja volt.

A legrangosabb országos tanulmányi versenyen, az OKTV-n 10 kategóriában 30-an jutottak be a döntőbe. Az ott elért eredményeik a következők:

Szilágyi Bence	11.A	OKTV angol nyelv	15. hely
Arany Eszter Sára	12.B	OKTV biológia	11. hely
Pituk Gábor	11.A	OKTV fizika	25. hely
Pituk Gábor	11.A	OKTV informatika	18. hely
Arany Eszter Sára	12.B	OKTV kémia	4. hely
Pituk Gábor	11.A	OKTV matematika	7. hely
Encz Koppány	12.A	OKTV matematika	9. hely
Horváth Botond	12.A	OKTV matematika	24. hely
Kovács Dániel	11.A	OKTV mozgóképkult.média	7. hely
Bogdán Róbert	12.B	OKTV német nyelv	12. hely
Holicsek Réka	11.B	OKTV német nyelv	13. hely
Kálmán Kata Kincső	11.B	OKTV német nyelv	15. hely
Lengyel Dorottya	11.B	OKTV német nyelv	22. hely
Réti Anna	11.B	OKTV német nyelv	25. hely
Ruzsiczky Nóra	11.A	OKTV német nyelv	26. hely
Reisinger Viktor	11.B	OKTV német nemz.	2. hely
Bogdán Róbert	12.B	OKTV német nemz.	4. hely
Arany Eszter Sára	12.B	OKTV német nemz.	5. hely

Holicsek Réka	11.B	OKTV német nemz.	6. hely
Kálmán Kata Kincső	11.B	OKTV német nemz.	7. hely
Nánási Júlia	12.B	OKTV német nemz.	8. hely
Németh Dorina	12.B	OKTV német nemz.	9. hely
Pásti-Hriczu Andor	11.B	OKTV német nemz.	11. hely
Lennert Lídia	11.B	OKTV német nemz.	12. hely
Árkovits Eszter	12.B	OKTV német nemz.	13. hely
Véber Krisztina	11.B	OKTV német nemz.	16. hely
Kerekes Sarolta	11.B	OKTV német nemz.	17. hely
Boross Mónika	12.B	OKTV német nemz.	18. hely
Bicski Bálint	12.C	OKTV spanyol nyelv	26. hely

Az alsóbb évfolyamosok számára meghirdetett tanulmányi versenyeken számtalan kiemelkedő eredményt értek el a diákok. Ezek részletesen megtalálhatók az iskolai honlapon.

A tanév legkiemelkedőbb *diákolimpiai sporteredményei* a csapatsportágakban a következők:

Kézilabda Diákolimpia	fiú csapat	6. hely
Röplabda Diákolimpia	fiú csapat	4. hely
Röplabda Diákolimpia	lány csapat	6. hely
Strandröplabda Diákolimpia	lány csapat	3. hely
Torna Diákolimpia	lány csapat	3. hely
Atlétika Diákolimpia	fiú svéd váltó	12. hely

A Helikoni Ünnepeken elért eredmények:

Arany minősítés – Fődíj: Női kar

Arany minősítés:

Béres Luca	12.B – Bogdán Róbert 12.B	hangszer szóló
Naszer Tamara	12.A – Kiss Károly László10.D	hangszer szóló
Lovassy Vegyeskar		vegyeskar
Lovassy Színpad		színjátszás
Lovassy Kamarazenekar		komolyzene
Lovassy Team		modern tánc
Seven Hill's Sound		könnyűzene
Réti Gergely 10.D		vers és prózamondás
Clap-tomaniacs		egyéb

Ezüst minősítés:

Bölcsföldi Anna 12.D	népdal
Horváth Tamás 12.C	néptánc szóló
Speier Roberta 10.B – Schultz Emma 9.A	modern tánc
Heilig Borbála 12.A	képzőművészeti alkotások
Tóth Bence 12.A	irodalmi alkotások

Bronz minősítés:

Német Nemzetiségi Kamarakórus	kamarakórus
-------------------------------	-------------

Különdíjak:

Lovassy László Gimnázium kórusai, Tóth Mária és Bankó Mónika karnagyokkal

Lovassy Kamarazenekar

Horváth Tamás

Tóth Bence

Naszer Tamara – Kiss Károly László

A Helikon mellett az iskola kórusai ebben az évben részt vettek *az Éneklő Ifjúság Országos Minősítő hangversenyen*, ahol a nemzetiségi kórus ezüst diplomát, a női kar arany diplomát és országos dicsérő oklevelet, a vegyes kar arany diplomát és az év kórusa címet kapta. A német nemzetiségi kórus a nemzetiségi kórusok minősítőjén Arany Rozmaring - díjat kapott.

Az idei évben is jutalmazták különböző szervezetek az iskolánkban *kiemelkedő munkát végző kollégák egy részét*. Csizmaziáné Fazekas Beáta tanárnő a Graphisoft alapítvány Magyar Matematika Oktatásáért 2018 díját vehette át elhivatott szakmai és emberi munkájáért, a jövő tehetségeinek kibontakoztatásáért. Kaposvári József tanár úr az MTA Pedagógus Kutatói Pályadíját kapta, a pedagógusi munkája mellett elért tudományos eredményéért. Az Emberi Erőforrások Minisztere a 2018.évi Nemzetközi Diákolimpián eredményesen szereplő tanulók felkészítésében végzett és magas színvonalú tevékenységéért Kiss Zoltán tanár úr részére elismerő oklevelet adott át. Tanítványa Arany Eszter Sára a diákolimpián bronzérmet szerzett. Kaposvári József tanár úr és Kiss Zoltán tanár úr 2018-ban nyugdíjba vonult. Munkájukat köszönjük.

Tisztelt Öregdiákok! Kedves Barátaink!

Naprakész információkhoz juthatnak az iskoláról folyamatosan frissített honlapunkon - **www.lovassy.hu**. Kérjük, segítsék az iskolánk munkáját, amennyiben arra lehetőségük van, nyújtsanak anyagi támogatást az iskola „Lovassy Alapítvány a Jövőért” alapítványán keresztül vagy közvetlenül.

Továbbra is szeretettel várjuk mindnyájukat a Lovassy László Gimnázium rendezvényeire.

Schultz Zoltán

igazgató

Tudósítások találkozóról

65 évvel ezelőtt a Lovassy Gimnázium **IV. A** osztályában érettségizett 34 főből ezen a találkozón már csak hatan vettünk részt. A résztvevőkön kívül még hét osztálytársunk él, azonban ők különböző – főleg egészségügyi – problémák miatt nem tudtak részt venni.

A 34 fő érettségizett közül 19 fő végzett főiskolát/egyetemet: 3 fő orvos, 4 fő mérnök, 1 fő teológus, 4 fő pedagógus, 2 fő jogász, 5 fő:egyéb (számvitel, könyvtáros, stb).

Nyéki Éva, Mádl Teréz, Sterlik Zsuzsanna, Szőnyeg János, Fejes Magdolna, Somkuti Tamás

Szőnyeg János

60 éves érettségi találkozó IV.A

2018. szeptember 21-én 60 éves érettségi találkozóra jött össze a Lovassy László Gimnázium 1958-ban érettségizett IV. A osztályának néhány diákja: Csomay Zsófia, Hajnóczy Marianna, Hanel Éva, Szánier Klára, Szép Béla, Tolnai Valéria és Kriszt István.

Ebből az alkalomból köszöntött minket az Öregdiák Baráti Kör elnöke, Imréné Pálinkás Vera, és néhány mondat kíséretében átadta a gyémánt matura emléklapokat a megjelenteknek.

Sajnos osztálytársaink közül már sokan nincsenek köztünk. Rájuk emlékezve gyertyákat gyújtottunk, és fényképekkel idéztük fel az együtt töltött diákéveket.

Tanáraink közül is csak Márton János történelem tanárunkkal találkozhattunk, aki nagy örömünkre eljött idős kora ellenére is. Ő az 1954-55-ös tanévben ókori történelmet tanított nekünk. Élmény volt Őt újra hallgatni tanári pályafutásáról, irodalomról, történelemről, Brusznai Árpád kollégájáról. A veszprémi mártír tanár özvegyének Naplójában olvashattuk, hogy a Brusznai és a Márton család baráti viszonyt ápolt egymással. Brusznai Árpád kivégzése után a fiatal özvegyasszony egyik támasza, anyagi segítője is Márton János.

Közös élményeinkről beszélgetve nagyon szép órákat töltöttünk együtt.

Köszönjük egykori iskolánknak az életre szóló szellemi és emberi útravalót és a Baráti Kör megemlékezését öregdiákjairól.

Tolnai Valéria

Márton János tanár úr, Hanel Éva és Szánier Klára

2018. május 26-án tartotta az **1968-ban érettségizett IV.B osztály 60 éves** érettségi találkozóját Veszprémben.

Farkas Béla az ÖBK képviselőjében és Féja Endre osztályfőnök / 3 évig /

Huszonnégy érettségizett osztálytársunkból 16-an élnek. Tizenkét fő részt vett a találkozón személyesen, ketten (külföldön élők) elektronikus úton.

A jó hangulatú találkozón Farkas Bélától átvehettük az elmúlt 60 esztendőre emlékeztető gyémánt matura lapot, a baráti kör és a gimnázium ajándékát.

Megemlékeztünk tanárainkról, akik a Lovassyhoz méltó tudással vértettek fel bennünket. Bizonyosság az osztály tagjainak életútja.

Tanáraink voltak: Nagy Kálmánné Nelli néni, aki 4.-re átvette az osztályt Féja Endrétől, Knoll János, Horváth Géza, Krívián Lajos, Károly Imréné, Lőrincz Lajosné, Léja Etelka, Szilágyi Imre, Mihályi Károly, Kherer Gyula, Bakos István.

A találkozó résztvevői: (A résztvevő feleségeket is osztálytársnak tekintjük.)

1. Barabás Mihály mezőgazdasági mérnök, borászati szakmérnök. Aktív dolgozó
2. Dr. Bobest Mátyás ny. idegsebész osztályvezető főorvos Szombathely
3. Dr. Brittig Ferenc ny. osztályvezető főorvos patológus Veszprém. Aktív dolgozó.
4. Gózon Imre építészmérnök Veszprém. Aktív dolgozó

5. Harró Béla ny. tábornok
6. Dr. Horeczky Károly ny. Legfőbb Bíróság, kollégiumvezető.
7. Dr. Karvaly Béla kutató orvos USA
8. Károlyi Antal Vegyészmérnök Kanada
9. Kovács Attila Vegyészmérnök, kutató Veszprém
10. Dr. Lukács Tibor ny. osztályvezető főorvos Veszprém
11. Dr. Mózes Géza ny. intézeti főorvos Veszprém
12. Müller István ny. tanár
13. Szerencse András ny. alezredes
14. Vécsey Zoltán vegyészmérnök ny. gyárigazgató

Megemlékeztünk elhunyt osztálytársainkról is:

Gerőfi Attila vegyészmérnök, Leitold László mezőgazdasági mérnök, Dr. Török Zsolt jogász, Károly Imre vegyész, Dr. Vajna Csaba ügyvéd, dr. Kovács István jogász, Szekér Ernő mezőgazdász, Dr. Gasler János Orvos.

A 60 évvel korábban érettségizett 4. b osztály tanulóinak életútjáról:

A 24 fő érettségizettből huszonhárman legalább egy diplomát szereztek.

Legnépszerűbb az orvosi hivatás, 7 fő választotta. Hatan osztályvezetői (intézetvezetői) beosztásban évtizedeket dolgoztak, egy fő kutató orvosként dolgozott az USA-ban. 5 fő vegyész lett, köztük kutató, gyárigazgató, Jogász szakmát 4-en választottak, 1 fő a Legfelső Bíróság, kollégiumvezetői beosztásáig jutott. Mezőgazdasági mérnöki 3 fő lett, két magas rangú katona: tábornok és alezredes. Építészmérnök és tanár zárja a hivatások sorát.

Müller István

Az 1958-ban érettségiző IV.C osztály ban 21 fiú és 7 lány kapott bizonyítványt.

60 éves érettségi találkozókat a Gyarmati Étteremben tartottuk május 28-án. Mindössze tizenketten jelentünk meg, tizenhét elhunyt osztálytársunkra gyertya gyújtásával emlékeztünk.

Örültünk az Öregdiák Baráti Kör ajándékának, a gyémánt matura lapnak, amit Imre Frigyesnétől, a baráti kör vezetőjétől vehettünk át.

Az együtt eltöltött ebéd után felidéztek gimnáziumi emlékeinket.

Megfogadtuk, hogy a jövőben mindenév májusának utolsó szombatján találkozunk.

Bittmann Magdolna

A negyvenötödik....

1973. május 8-án (kedden) tartotta a Lovassy Gimnázium az új épületében ötödik alkalommal a ballagást, így a mi osztályunknak, **a 4/C-nek** is, Nagy Kálmánné tanárnő felvezetésével.

A hagyományoknak megfelelően ötévente találkozunk a gimnáziumban, ezért 2018. május 19-én immár 9. alkalommal jöttünk össze érettségi találkozóra első emeleti volt tantermünkben.

Ennek a találkozóknak a nyitásként Nelli nénire emlékeztünk, aki 2017. októberében hunyt el. Ezen a 45 éves találkozó is az elmúlt évek személyes történeteinek megosztásával telt az idő. A véletlen úgy hozta, hogy most nem csak az ország, hanem a világ másik pontjáról is

volt résztvevő. E sorok írója, a kérésnek megfelelően titokban tartotta a többiek előtt, hogy hazajön az osztálytársunk Kanadából a találkozóra! Hogy a címben miért szerepel a tizenhat?

Sajnos a kilencvenes évek elején másfél év leforgása alatt három osztálytársunkat veszítettük el örökre. Ekkor felmerült bennünk, hogy ne csak ötévente találkozunk, hanem gyakrabban. Így először 1999-ben Zircen töltöttünk egy szombat délutánt, majd 2005-ben, mikor ötvenéves korúak lettünk, egy vendéglőben találkoztunk Veszprémben. 2010-ben és 2012-ben Nógrádon palócgulyást főzött az osztály egy-egy szombaton osztálytársunk parasztházának udvarán. 2015-ben egy veszprémi séta és Emlékezés a gimnáziumi évekre játék során a Malomkertben töltöttünk egy hosszú délutánt. Operaénekesse és lótulajdonossá vált osztálytársunk vendégül látott minket 2017-ben Rákosmezőn a lovainál.

Természetesen a gimnáziumi találkozókon merül fel újabb és újabb program lehetősége és igénye. Így a 2018-as májusi találkozó után negyedévvel, augusztusban (immár tizenhatodik alkalommal találkoztunk), ismét elmentünk Nógrádra, hogy kipróbáljuk tudunk-e még palócgulyást és palóclepényt készíteni. Az utóbbit végül a cukrászra bíztuk, de a levesünk az ízelt maradt! Most is, mint mindig, „meghódítottuk” Nógrád település Árpádkori várát.

A fenti sorokat lejegyezte:

Fábián Péter 1973/IV.C
osztálytalálkozó szervező

2019.évi terveink:

Első hétfői összejövetelünkre hívott **vendégeink:** Árkossy Tamás /1981/IV/A/, Tenk Tamás 1990/IV/D, dr.Varga Gábor /1982/IV.D/, Csiszár Miklós/1961/IV/B/

Kirándulásterv: Budapest, Parlament és Nemzeti Múzeum

Vászoly- Szőnyeg János pincéje

Balatoni hajókirándulás

Budapest, Szépművészeti Múzeum

KÖSZÖNET MINDEN KÖZREMŰKÖDŐNEK!